

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 6. Vniuersum mundum non à fortuna, sed à divina Prouidentia regi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](#)

Cap. I. Quid non sit, vel sit
varijs casibus illudentem; quia nesciunt, unde
sibi bona, & mala euemiant. Cum hac se compo-
sitios ad præliandum putant; nec ullam tamen
rationem reddunt, a quo, & quam ob causam;
sed tantum cum Fortuna se digladiari, momen-
tis omnibus, gloriantur. Iam quicunq; aliquos
consolati sunt, ob interitum, amissionemq; cha-
rorum, Fortune nomen acerrimis accusationi-
bus prosciderunt: nec omnino villa eorum dispu-
tatio de virtute est, in qua non Fortuna vexe-
tur. M. Tullius, in sua consolatione, pugnasse se
semper contra Fortunam, loquitur; eamq; à se
esse superatam, cum fortiter inimicorum impe-
tus retudisset; ne tum quidem se ab ea fractum,
cum domo pulsus, patria caruit. tum autem
cum amiserit charissimam filiam, viatum se à
Fortuna turpiter confitetur. Cedo, inquit, &
manum tollo. Quid hoc homine miseriū, qui
sic jaceat?

S. V I.

*U*niversum mundum, non à Fortuna, sed à di-
uina Prudentia regi.

Erigendus est igitur, & docendus homo,
quid non sit, aut quid sit Casus & Fortuna.
S. Augu-
stin. lib. 5. Nam, teste Augustino, omnino audiendi non
super Gé. sunt, qui putauerunt, sublimes quidem Mundi
cap. 21. partes, id est, à cōfinio corpulentioris aëris huins,
& supra.

& supra, diuinâ prouidentiâ gubernari: hanc autem imam partem terrenam & humidam, aerisq; huic vicinoris, qui terrarum & aquarum exhalationibus humescit, in quo venti nubesq; consurgunt, Casibus potius, & fortuitis motibus agitari. Contra hos loquitur Psal. qui, cum explicasset laudem cœlestium, se etiam ad ista inferiora conuertit, dicens: Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyssi: Ignis, grando, nix, glacies, & spiritus tempestatis, quæ faciunt verbum eius. Nihil enim tam videtur Casibus volui, quam omnes istæ procellæ ac turbulentæ qualitates, quibus cœli huic inferioris, quod non immerito etiam terra nomine deputatum est, facies vertitur & variatur. Sed cum addit: quæ faciunt verbum eius; satis ostendit, earum quoq; rerum ordinem diuino subditum, imperio latere nos potius, quam uniuersitatis deesse naturæ. Quod autem ore suo Saluator dicit: Vnum passerem non cadere in terram, sine Dei voluntate; & quod fœnum agri post paululum mittendum in clibanum, ipse idem vestiat, nonne confirmat, non solum totam istam Mundi partem rebus mortalibus & corruptilibus deputatam, verum etiam vilissimas eius, & abjetissimas particulas diuina Prudentia regi? Immo usque adeò Fortunæ cultus, immo

S. Augu.

A 5 mentio

Sin. lib. i. mentio displicet D. Augustino, vt in libris
Retract. Retractionum, non dubitet, suos de ea lo-
cap. i. quendi modos corrigere. In tribus libris meis
de Academicis, inquit, non mihi placet, toties
me appellasse Fortunam, quamvis non aliquam
Deam voluerim hoc nomine intelligi, sed fortui-
tum rerum euentum, vel in corporis nostri, vel
in externis bonis aut malis. Vnde & illa verba
sunt, que nulla religio dicere prohibet, forte,
forsan, forsitan, fortasse, fortuitò: quod tamen
totum ad diuinam renocandum est Prauden-
tiam. Hoc etiam ibi nontacui dicens: Etenim
fortasse, que vulgo Fortuna nominatur, occulto
quodam ordine regitur; nihilq; aliud in rebus
Casum vocamus, nisi cuius ratio & causa secre-
ta est. Nihilq; seu commodi, seu incommodi con-
tingit, quod non conueniat & congruat uniuersa.

§. VII.

Fortuna, pro Dea habitæ, refutatio.

Lactant. Elegantissimè rursum & disertissimè La-
lib. 3. c. 28. ctantius, *Fortuna*, inquit, per se nihil est: nec
sic habendum est, tanquam sit in aliquo sensu.
Siquidem Fortuna est accidentium rerum su-
bitus atq; inopinatus euentus. Verùm Philosophi,
ne aliquando non errent, in restituta, volunt esse
sapientes: qui fortuna sexum mutant, cámq;
non Deam, sed Deum esse dicunt. Eundem ta-

men